

KVĚTEN – ČERVEN 2018

[OL]

4you

PAMĚŤ

Trénujte svůj mozek a používejte mnemotechnické pomůcky

PETR NOVÁK & KOYO

LE MANS PROTOTYPE

Okruhový speciál ze stáje Janík Motorsport a Nutrend Racing rozbouřil hladinu českého motorsportu

PETR NOVÁK & KOYO

ŘEDITEL JEDNÉ Z NEJÚSPĚŠNĚJŠÍCH OLOMOUCKÝCH VÝROBNÍCH FIREM, PETR NOVÁK, NEDOSTAL V ŽIVOTĚ NIC ZADARMO. CELOŽIVOTNÍ LÁSKA KE SPORTU V NĚM ZAŽEHLA NEUTUCHAJÍCÍ PÍLI A CÍLEVĚDOMOST, KTERÁ SE ODRÁŽÍ VE VŠEM, DO ČEHO SE PUSTÍ.

připravila: Zuzana Zbořilová

Petr Novák se narodil v Uherském Hradišti rodičům, kteří pracovali oba jako učitelé. Kromě Petra měli ještě další dva syny a společně bydleli v panelákovém bytě 3+1. Když měl nejstarší syn 6 let, dali ho rodiče na hokej. Ovšem po roce, kdy byl neustále nemocný, zvolili po doporučení lékaře jinou aktivitu: „Plavání posílí celý metabolismus a jedná se o jeden z nejzdravějších sportů, protože není zaměřen pouze na jednu část těla.“ I když se sportovním plaváním neměli Novákoví žádnou zkušenost, rozhodli se, že to zkusí. A tehdy pětiletý Petr byl rovnou do vody „vhozen“ taky.

JAKO RYBA VE VODĚ

Plavání se ukázalo jako správná volba a když Petr končil ve 14 letech základní školu, přihlásil ho tatínek na Mistrovství České republiky v plavání v Praze v Podolí. Tam Petr všechny překvapil, protože z jeho domovského malého oddílu z Uherského Hradiště nikoho jiného neznali. „Umístil jsem se dvakrát na druhém místě

a byl to pro nás obrovský šok, protože jsme do té doby v podstatě ani nevěděli, že nějaké mistrovství je a že jsme schopni dosáhnout takových výsledků,“ vzpomíná na plavecké úspěchy sympatický sportovec. Během závodů přišla za hrdým tatínkem trenérka s dotazem, zda by syna byli ochotni dát do Prahy na sportovní gymnázium, které je zaměřené na plavání s veškerým zázemím pro výchovu budoucích olympioniků a reprezentantů. „Po příjezdu domů mi novinku sdělil tatínek v rodinném kruhu a já se rozhodl, že si tuto příležitost ujít nenechám. Maminka to sice obřečela, ale za pár měsíců jsem se stěhoval do Prahy.“ Jednalo se o velmi renomované gymnázium, kde už tehdy (v době těsně po revoluci) měli na angličtinu profesory ze Spojených států. „Dnes už to bývá standard, ale předtím to bylo velmi výjimečné. Ve škole jsem se seznámil s lektorkou, která vyučovala anglickou konverzaci, a když jsme jednou probírali, co dál se životem, prozradil jsem jí svůj sen o studiu v Anglii nebo Spojených státech.“ Spojené státy sice Petrovi připadaly příliš z ruky a hodně nákladné na cestování, ona mu však nabídla, že tam přes prázdniny zkusí

najít nějakou školu, za kterou by plaval a která by mu nabídla stipendium. Po prázdninách zpátky v Praze čekala na Petra úžasná zpráva: vysokých škol bylo hned několik! „Dostudoval jsem tedy gymnázium a udělal si testy TOEFL (Test of English as a Foreign Language), což je nezbytné pro studium v zahraničí.“

AMERICAN DREAM

Jako učitelé neměli Petrovi rodiče moc peněz, takže mladý sportovec od nich dostal letenku a 500 dolarů, se kterými přiletěl do Spojených států a musel vyjít: „Bylo to jediné kapesné, co jsem kdy dostal.“ Přijímací zkoušky udělal na vysoké škole v Pensylvánii, ale legendární „American Dream“ se nekonal. Školné stálo 15 tisíc dolarů za rok a kurs byl tehdy přes 40 korun – to dělalo nějakých 600 tisíc ročně – byla to doba, kdy i výdělky u nás byly mnohonásobně nižší než dnes. „Šel jsem do toho a věřil, že stipendium mi pokryje asi polovinu nákladů, přičemž tu druhou polovinu zaplatím díky nějaké práci nebo půjčce. Bydlel jsem spolu s dalšími pěti Španěly v jedné hostitelské rodině a do školy jsem chodil pěšky nebo dojížděl hromadnou dopravou. Podařilo se mi najít dvě práce – administrativní výpomoc v jedné kanceláři přímo na univerzitě a brigádu v domově důchodců, kde jsem roznášel večere, sbíral a umýval nádobí. Tréninky jsem si kvůli odpoledním pracem musel přehodit na brzká rána. Naštěstí mi na škole vyšli vstříc a připravili speciální režim, protože věděli, že na studium potřebuji vydělat peníze.“ Veškerý volný čas věnoval sportu nebo práci.

KRUŽEK PO KRUŽKU...

Po dvou letech seznámila Petra jedna z profesorek se svým sousedem vlastním firmu, která se zabývala obchodem s barvami na fasády, interiéry a exteriéry. Protože ve střední Evropě vnímal majitel firmy obrovský potenciál, měl pobočku i v Praze. Od druhého ročníku tak Petr Novák získal práci v této firmě na finančním oddělení, kde pomáhal s financemi a dalšími záležitostmi, neboť právě toto bylo obsahem jeho tamního studia – mezinárodní obchod a finance. Výdělky byly najednou mnohem zajímavější, a tak mohl přestat s umýváním nádobí. Asi po roce se majitel firmy rozhodl, že už nebude jen obchodovat, ale že v České republice postaví výrobní závod a bude barvy přímo vyrábět. A protože Petra již delší dobu znal, požádal ho, aby byl v dozorčí radě firmy. „Byl jsem ještě student neznalý praxe a za takovou příležitost jsem byl moc vděčný.“ U Náchoda se tedy postavil výrobní závod Mistral, kde se vyráběly barvy a kde Petr přes léto působil. Zbytek roku dál studoval ve Spojených státech. Když pak končil vysokou školu, neměl už žádné dluhy a dokonce se mu podařilo něco naspořit, aby si mohl koupit auto a začít normálně žít...

Petr Novák se do Spojených států dostal díky sportu – plavání. Vystudoval tam dvě vysoké školy (jednu v Pensylvánii a jednu v Chicagu) a začal pracovat pro firmu Ingersoll Rand, která byla prvním vlastníkem závodu Koyo Bearings v Olomouci, jehož se tento cílevědomý sportovec po čase stal ředitelem a jednatelem.

PLÁNY PO VYSOKÉ ŠKOLE

V posledním ročníku vysoké školy se Petra jednou u piva při povídání o životě a všem možným zeptal blízký kamarád a spolužák Harry, co plánuje dělat po absolvování školy. „V té době jsem o tom už hodně přemýšlel... A ve financích jsem pro sebe viděl tři cesty. Tou první bylo obecné účetnictví a auditování – ale nedokázal jsem si představit, že bych neustále někoho auditoval a říkal, co dělá špatně, nebo radil jako konzultant. Druhou cestou bylo bankovníctví – finanční sektor, pojišťovnictví a Wall Street. To by ovšem bylo jen o penězích, které uvidím někde na monitoru. Mě lákalo vidět reálný dopad za svou práci ve výrobní firmě, takže se mi jako nejlepší cesta zdála ta třetí – podnikové finance.“

Na to mu Harry prozradil, že hned další den mají být ve škole zástupci z firmy Ingersoll Rand, obrovské výrobní korporace, která se umísťuje v žebříčku Fortune 200 (ve 200 největších firem podle obrátu ve Spojených státech), a budou se studenty dělat pohovory na nábor do jejich vzdělávacího programu (Leadership Development Program). „Já jsem je vůbec neznal, tak jsem si přes noc snažil vyhledat alespoň základní informace. Naštěstí už jsme měli internet, bylo to v roce 1998. Zjistil jsem, že firma Ingersoll Rand je velmi zajímavá, že vyrábějí spousty zajímavých technických věcí od zámků do dveří přes kompresory, ložiska až po buldozery či klimatizační zařízení. Výrobní portfolio měli skutečně obrovské.“ Přes noc si Petr připravil ještě životopis a průvodní dopis a ráno přišel na univerzitní oddělení Career Placemnet Office (oddělení, které pomáhá najít studentům práci). Tam se ale dozvěděl, že

V roce 2016 získal Petr Hned několik ocenění v soutěži Manažer roku České republiky: zvítězil v odvětví kovovýroby, stal se nejlepším manažerským talentem do 40 let a celkově skončil v top desítce manažerů roku. Mohlo by se zdát, že je workoholik, ale přísně si hlídá svou životní rovnováhu (racio, tělo a emoce): „Když udržuji rovnováhu mezi prací, fyzickou aktivitou a emocemi, cítím na sobě, že jsem spokojenější, energičtější a podávám lepší pracovní výkon.“

proces výběru kandidátů firma uzavřela už před třemi měsíci – studenti poslali životopisy předem a management firmy měl již předvybrané kandidáty, se kterými teď měly proběhnout jen pohovory. Protože ale Petra na oddělení znali a věděli, že za školu plave, nabídl mu, aby tam svůj životopis přece jen nechal a zastavil se v poledne... To taky udělal – a ukázalo se, že zástupce z firmy Ingersoll Rand zaujal a ti zůstali ve škole o hodinu déle, aby se s Petrem potkali...

„O Leadership Development Program je obrovský zájem – trvá tři roky a ze všech vysokých škol z celých Spojených států se během roku vybere zhruba 10 lidí pro různé disciplíny – IT, technické oddělení, finance... V rámci Spojených států se pak mění asi 4x destinace a pozice a na konci programu se získá nějaká manažerská pozice – urychluje se tak kariéerní růst.“

Konkurs byl opravdu náročný – kromě pohovoru ve škole, ve kterém Petr Novák jako jediný kandidát prošel, ho čekala ještě dvě kola... Ve dvoudenním kole ve Philadelphii probíhaly různé strukturované pohovory, přes noc museli kandidáti dle zadání připravit projekt a druhý den jej odprezentovat. Třetí kolo představovalo třešničku na dortu – pohovory s prezidenty a viceprezidenty firmy na centrále v New Jersey. „A nakonec jsem to místo získal.“

SVĚT NA DLANI

Během Leadership Development Programu poznal tehdy 23letý Petr několik závodů po Spojených státech, ale procestoval díky práci téměř celý svět. V závodech v Kentucky, kde se vyrábí kompresory, působil na finančním oddělení. Další stáž probíhala

v Minneapolis v Minnesotě na centrále, která vyrábí klimatizační jednotky. V rámci interního auditu, kdy cestoval skutečně po celém světě, znal jen práci, letiště, hotel a nic dalšího. Poslední část programu probíhala na oddělení akvizice, kdy se kupují a prodávají firmy.

Tři roky uběhly jako voda a před Petra bylo postavena nabídka pozice finančního ředitele do plánovaného závodu v České republice. Vedení chtělo, aby měli v závodě někoho, kdo prošel jejich programem a koho dobře znají. Petr se tak do druhého dne musel rozhodnout, aniž by věděl, kde se v České republice bude závod nacházet. V té době měl ovšem nabídky v rámci korporace do několika divizí, např. i do Colorada, které ho lákalo zvláště kvůli přírodě a horám (přece jen tam trénuje americký olympijský tým).

DOMA JE DOMA

Jak už asi tušíte, rozhodl se pro Českou republiku. Do čtrnácti dnů od nabídky byl přestěhovaný do Olomouce: „Když jsem zjistil, že to bude Olomouc, byl jsem šťastný, že je to blízko Uherskému Hradišti, odkud pocházím. Ale až po tom, co jsem se sem přestěhoval, jsem si Olomouc opravdu zamiloval. Nabízí historické památky, spoustu kulturního a sportovního vyžití, které je pestré jak pro jednotlivce, tak pro rodinu s dětmi. A ani hory nejsou daleko – když chce člověk zajet do Beskyd nebo Jeseníků, může tam být do hodiny...“ vypráví nadšeně Petr Novák.

Začátky v novém závodě ale bývaly krušné – Petr po dlouhých devíti letech už odvykl české mentalitě a porodní bolesti se nevyhnu žádná vznikající firmě. „Někdy jsem tu býval až do půlnoci, den za dnem, víkendy... Chvilí jsem si říkal, jestli to mám zapotřebí. Ale sport mě naučil, že nerad něco vzdávám, vždy si tvrdohlavě jdu za tím. A nakonec se to vyplatilo – dnes jsem naprosto šťastný, protože máme perfektní tým. Tento závod je totiž budovaný na lidech – pracují samostatně a je na ně obrovský spoleh. Vědí, že se musí svědomitě a tvrdě pracovat, ale je to dáno kulturou, kterou jsme do závodu vnesli – to se pak odráží ve výsledcích.“

Dle původního plánu se měl Petr po čtyřech letech vrátit zpět

do Spojených států – měli pro něj připravené různé pozice, ale jednu po druhé odmítal, protože cítil, že to není ono. Nakonec ho oslovila nabídka na přechod z financí do výroby, aby se jednou mohl stát generálním ředitelem. V roce 2004 tedy skončil na pozici finančního ředitele a následovala čtyřletá cesta, během které si musel projít výrobou od základu. Nasadil montérky, učil se obsluhovat stroje, vyrábět, spolupracovat s operátory a seřizovači, učil se porozumět seřizovacím a kontrolním plánům, seznamoval se s výrobní dokumentací... Projít musel všemi kolečky, aby výrobu pochopil i zevnitř a ne jen z kanceláře. Třešničkou na dortu byly návštěvy zákazníků (např. ve firmě Toyota či v závodě General Motors v Detroitu) a příprava strategických projektů. Petr si tak postupně prošel funkcemi ředitele výroby i logistiky a v roce 2008 byl jmenovaný generálním ředitelem, což je zároveň jeho stávající pozice.

Svou aktivitu a životní energii ovšem nevěnuje pouze závodu Koyo Bearings. V rámci České republiky se angažuje v mnoha dalších institucích – je např. členem Představenstva Sdružení automobilového průmyslu ČR (AutoSAP), členem představenstva Okresní hospodářské komory Olomouc, přednáší na Univerzitě Palackého, je členem Školské rady Střední průmyslové školy strojnické v Olomouci a také členem krajské rady pro inovace a vzdělávání.

ZA ÚSPĚCHY STOJÍ LIDÉ

Petr Novák trvá na tom, že za úspěchy závodu Koyo Bearings stojí především lidé. Velmi si váží hlavně toho, že ačkoli se jedná o japonskou firmu, ve vrcholovém managementu zde nenajdete ani jednoho Japonce. To vypovídá o obrovské míře důvěry, kterou v Petrovo vedení tohoto závodu japonští majitelé vkládají. V závodu je hodně automatizovaná průmyslová výroba a vše je designováno a konstruováno českými technology. „Když Japonci vidí technologii, které u nás máme, jsou velice příjemně překvapeni.“ Úspěchy potvrzuje i množství ocenění, které závod i samotný Petr Novák sbírají. My v redakci oceňujeme hlavně lidskost, cílevědomost a sportovní srdce, které podle nás tluče celým závodem.

KOYO BEARINGS ČESKÁ REPUBLIKA S.R.O.

Společnost Koyo Bearings Česká republika s.r.o. sídlí v Olomouci a je součástí japonské nadnárodní JTEKT Corporation. Řadí se mezi přední světové dodavatele pro automobilový průmysl v oblasti řízení, výroby ložisek, komponent do automobilů a výroby strojů a zařízení.

Výrobní závod Koyo zaměstnává 530 kmenových zaměstnanců.

Během své existence obdržel řadu významných ocenění včetně pětinasobného titulu Zaměstnavatel Olomouckého kraje, z nichž poslední je z roku 2017. Třikrát se stal Dodavatelem pro Auto roku v ČR, v roce 2015 obdržel řadu významných ocenění včetně přátelská rodině, v roce 2016 národní cenu Odpovědné firmy České republiky a v roce 2017 certifikaci Bezpečný podnik od Státního úřadu inspekce práce. Za rok 2017 se navíc závod umístil v Českých 100 nejlepších a letos získal Národní cenu kvality. Více na WWW.KOYOBEARINGS.CZ